

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 27. januarja.

Odkar je židovstvo po vsej osrednji in deloma tudi po zapadni Evropi dobilo v svoje kremplje časnika, izgubilo je slednje vso verodostojnost, mistifikacija in laž sta na dnevnem redu in vesti in telegrami po raznih časnikih morajo se čitati z veliko opreznostjo. Človek mora biti neverjeten Tomaž in čitajoč časopise, mora šestokrat z glavo zmajati, kakor da bi se nahajal v slavnega Barnuma Novojojskem muzeji in gledal razne predmete njegovega — humbuga.

V spominu je menda še slehernemu, kako zvičajno in neosnovano so nemško-židovski listi pisarili o bolgarskih homatijah, kako so s svojo strastjo preganjali in črnili generala Kaulbarsa, kako so o ruskem prestolonasledniku širili senzačno vest, da boleha za neozdravljivo boleznijo in da pojde na solnčni jug pričakovat konec svojega mladostnega življenja in kako so o carji Aleksandru III. trobili v svet, da je omračenega duha, da je najprvo ustrelil grofa Reiterja, potem pa še nemškega vojaškega atašeeja, polkovnika Villaumea.

Vse te laži imele so le kratke noge, a dasi se je v njih pokazala vsa semitska brezvestnost in podlost, vendar še ni konca in dan na dan poraja se zopet kaka nova časnikarska rasa, vsak dan ponuja se občinstvu nova pikantnost, nova izmišljotina.

Tako na pr. zatrosil se je pred malo dnevi v razne liste danskega vojnega ministra govor, ki je vzbudil zlasti v Nemčiji veliko senzacijo. Celo Berolinska, sicer dobro poučena „Post“ ponatisnila je najmarkantnejše stavke. Govor bil je v istini zani miv in pikanten, kajti danski vojni minister dejal je mej drugim: Vedno se bomo spominjali, da je naša domovina raztrgana, da veliko zvestih naših sorojakov pod pruskim orlom v robstvu živi. A ne pomagaj nam samo tožiti, temveč skušati moramo, da izgubljeno nazaj dobimo, da škodo popravimo. Vlada in državni zbor ukrenila sta zakone, tikajoče se organizacije vojske, po katerih zakonih je služba v vojski le kratka; zato pa je vsacega dolžnost, da se vedno vežba, da bode popolnem pripravljen, kadar pride pravi trenutek. Nепrestano moramo delati na to, da se v deželi nakupi bogastvo, kajti mnogo bode denarja treba. V svojem političnem živ-

ljenji moramo kazati, da smo vsi jedini, da se bode videlo, da smo pripravljeni začeti boj v zaupanji na onega nad nami, od katerega prihaja ponižanje in zadoščenje. In če napoči ura odločitve, bodisi preje ali pozneje... pokažimo tedaj vsi, da hočemo najboljše, kar imamo, žrtovati za Danske preporod. Mlajši darujejo naj svoje življenje, bogataš svoj denar, žena svojega soproga, mati svojega sinu in vztrajati hočemo tedaj, tudi ko bi Kodaneci bili prisiljeni pokazati, da neso pokvarjeni potomci onih, ki so mesto proti Švedom in Angležem branili — tako bomo izgubljeno zopet pridobili.

Kakor rečeno, govor ta se dobro čita in ogreva vsako rodoljubno srce, žal, da danski vojni minister tega govora ni govoril, vsaj pred kratkim ne, kajti na vrat na nos popravljajo vsi listi prejšnjo vest, češ, danski minister je sicer tako govoril, a ne sedaj, ampak pred dvajsetimi leti. Tako se opravičuje semitska laž!

Jednako razburile so „Daily News“ ves evropski svet, ko so pred par dnevi vrgle v svet senzačno vest, da nemška vlada od Francoske zahteva pojasnil, zakaj se zbira toliko vojakov od nemški meji. Na vseh borzah nastala je preplašenost, kajti vse je mislilo, da je francosko-nemška vojna že pred durmi. K sreči pala je tudi ta vest mej gosto tolpo časnikarskih rac in borzijanci za nekoliko dni zopet laglje dihaljo.

Rekli smo, da za nekoliko dni in tako je tudi. Nesmo sicer tako naivni, da bi verjeli „Norddeutsche Allgemeine“, katera par vagonov desk, ki se odpošiljajo iz Zabrerna in okolice na Francosko, zmatra takorekoč za „casus belli“, marveč dobro znamo, da je to le volilno sredstvo. A obzorje evropske politike je še vedno omračeno, znane „črne pike“ se še neso pozgubile in najnovejši korak nemške vlade: prepoved izvažanja konj je toli resnoben, da se nikakor ne ujemamo z našim uradnim listom in njega ponedeljsko trditvijo, da se „evropsko obzorje jasni“.

Modre miline političnega neba še ni zazreti in če se spominjamo Bismarckovih besed v nemškem državnem zboru, da utegne francosko-nemška vojna nastati v desetih dneh, ali pa tudi v desetih letih, se nam močno dozdeva, da smo osodepolnim dese tim dnem mnogo bližje, nego-li desetim letom, kajti

Francoska in Nemčija ne bodeta imeli obračuna zaradi mingrelskega kneza lepih očí, niti zaradi bolgarskih pustolovnih regentov, temveč spoprijeli se bodeta za svoje življenske interese.

Predno pa prične ta boj, bodo židovski časnikarji izvestno izvalili še nekoliko debelih rac.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. seja dne 21. januarja 1887.)

Deželni predsednik baron Winkler naznani, da je Nj. velečastvo odobrilo sklep deželnega zbora, da se mestni občini Kranj dovoljuje pobiranje naklade 60 kr. od vsacega hektolitra piva. (Odobranje.)

Poslanec Luckmann poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje: 1. Pri deželnem stavbenem uradu se sistemizujejo: služba višjega inženerja z letno plačo 1600 gld., služba inženerja z letno plačo 1400 gld., služba inženerskega adjuunkta z letno plačo 1000 gld., petletne doklade se ravnaajo po določbah deželnozborskega sklepa z dne 4. oktobra 1871, pokojnina pa po veljavnem penzijskem normalu. 2. Za višjega inženerja se imenuje sedanji inženjer Fran Witschl. 3. Imenovanje J. Vlad. Hraskega za deželnega inženerja in od deželnega odbora z odlokom dne 13. avgusta 1886 njemu dano in v letnem poročilu naznanjeno zagotovilo se odobri. 4. Nove plače prvih dveh služeb se dotičnim uradnikom računijo od 1. januarja 1887 naprej. 5. Nastava inženerskega adjunkta oziroma razpis te službe se ima zgoditi pod pogojem, da se imajo prosilci izkazati s spričevali, da se dobro dovršili državne izpite in se zavežejo pred stalnim imenovanjem jedno leto služiti za poskušnjo z letno plačo 900 gld. Vsi predlogi se vsprejmo.

Poslanec Klun poroča o prošnji prostovoljne požarne brambe na Krškem za podporo iz doneskov zavarovalnih bank. Ker podpore iz teh doneskov deli deželni odbor, se prošnja njemu izroči.

Poslanec Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o prošnji nekaterih davkoplačevalcev iz logaškega okraja glede zakupa deželne naklade na žgane opojne pijače. Prosilci žele, naj bi se pismeni oferti prej odprli nego ustni, kar bi bilo predrugačenje sedanjega reda pri licitacijah. Poročevalec nasvetuje, da se prošnja izroči deželnemu odboru, da

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinko.)

VI.

(Dalje.)

Evonyme, koprneč iztegnivši se na sofi, zaprl je oči, da bi bolje užival godbo, potem pa se je zopet časih dvignil, da bi se zgledoval nad Antoinette gibčno rastjo, krepko zaokroženimi pleči, na katerih so vihrali črni žametasti trakovi in nad fino, lahko nagneno glavo, kakor tudi nad upornimi koderci na tilniku.

Antoinetta je počasi pričela igrati menuett iz Donna Juana. Evonyme oduševljen plane kvišku. „Začnite še jedenkrat od kraja, prosim vas!“ vsklikne. „Ta razkošna godba čudovito vzbuja mojo domišljijo. Vselej, kadar jo čujem, vidim pred seboj dvorano, polno mladostnih plesalcev: zagrinjala so doli spuščena, v vseh skupinah šumi in vrši smeh in kramljanje, jedno čez drugo; pari molče drčé dalje, globoko klanjajoč se; tam v kotu sedi plesalec za

svojo ljubico ter jej šepete v uho zaljubljene besede, katere ona vidno s pahljačem izpodbuja in zavrača. Potem si mislim ta zaljubljeni parček petdeset let pozneje, počivajoč pod vlažno travo na pokopališču; vidim ja o godbinih glasih dvigajoča se iz grobov in hipoma kakor stara strahova javljajoča se pred mojimi očmi.

Pesek na vrtu zaškriplje pod nekim korakom in šum preseče tek besed njegovih; ozrši se uzre Jacquesa, stoječega na sobinem pragu.

Antoinetta je ugledavši Jacquesa hotela mu z razprostrtima rokama hiteti nasproti, a nejevoljni pogled, s katerim jo je zaročnik najprej pogledal, deloval je na njeno nežnost kakor curek mrzle vode ter udušil vskipenje njene radosti. Vojen od klavirjevih glasov, dospel je bil Jacques na tistem semkaj; nadejal se je, da bode Antoinetta našel samo ter jo iznenadil; o pogledu na Evonyma, ležečega na sofi, kot da je doma, pa je nagla izpremembra njegovega obličja pokazala, kako se je varal. A A vendar je brzo premagal sam sebe ter se po sili smijal. Način, kako sta si zaljubljenca stisnila roko, bil je nežen, toda malo vzdržljiv. Sam Evonyme kazal je glasno in prisrčno veselost ter objel svo-

jega prijatelja z udanostjo moža, imejočega čisto mirno vest. Povpraševal je po njegovej obitelji, polizvedoval o potovanji in koliko časa se je vozil. Jacques mu je na kratko odgovarjal. „Ali še ne pojde?“ mislil si je. „Ali res ne izprevidi, da je odveč tukaj?“

Evonyme pa je bil kakor prirasel. Zdelo se mu je, kakor da razgovor hoče zaspati, ter menil je, da je dolžen oživiti in nadaljevati ga. Slednjič je prišel domov gospod de Lisle, ter prijatelja pridržal na kosilu. Ta večer Jacques z Antoinetto ni mogel biti več sam.

K sreči se je naslednji dan mogel odškodovati za to. Evonyme je bil ostal v Val-Clavinu in septembersko solnce je radostno sijalo. Antoinetta mu je hotela pokazati gozd in ves dopoludan sta prebila tam. Devojki je bilo tako lahko in sveže pri srci, obraz jej je ves žarel; veselje jo je poboljšalo ter povzdignilo nje dražesti. Sam Jacques je bil ves zavzet od te miline, izlivajoče se iz tega bogato obdarjenega bitja in pozabil je muke mej odsotnostjo in prevaro o dohodu. Ona mu je rahlo očitala včerajšnje slabo voljo njegovo in on ni imel poguma, da bi velike veselje prvih ur motil s stro-

isto preišče in kolikor mogoče ustreže prosilcem, čemur zbor pritrdi.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o prošnji okrajno cestnega odbora v Črnomlju, da se mu odpiše deželniemu zakladu dolžnih 3500 gld. in nasvetuje, da se prošnja ne usliši. Deželni zbor je temu odboru že odpisal 4000 gld. dolga, ostali znesek pa ima poplačati v sedmih letnih obrokih po 500 gld.

Profesor Šuklje podpira prošnjo cestnega odbora črnomeljskega, kazoč na žalostne odnose tega kraja, ki je prava pasterka v deželnem zboru. Govornik pravi, ko bi mogel peljati deželni zbor na lice mesta, da bi videl, kako je tam doli, gotovo bi drugače govoril. Črnomeljski okraj ima za ceste 15% do 20% doklado, kar je ogromno za ta okraj. Odgovorilo se je govorniku v finančnem odseku, da ima radovljiški okraj tudi jednako visoke cestne doklade, a tam je veliko prometa, mnogo tujcev dohaja in vozniki služijo po cestah veliko denarja. Vsega tega v črnomeljskem okraju ni in deželni zaklad, kateremu je skrbeti za kulturne namene, h katerim gotovo spadajo ceste moral bode za črnomeljski okraj kaj storiti. Profesor Šuklje konečno nasvetuje, naj bi se odpisalo vsaj onih 500 gld., katere ima cestni odbor črnomeljski letos plačati. A predlog ni dobil večine in se vsprejme nasvet finančnega odseka.

Poslanec Klun poroča o prošnji Novomeške in Šmihelske občine pa Novomeškega kapiteljna za odgojevanje gluhonemih deklic v zavodu šolskih sester De Notre Dame v Šmihelu. Poročevalec čita več nego uro po njem sestavljeni spis o zadevi dekana Holzapfelna in knezoškofa Wolfova ustanove za gluhoneme in konečno v imenu finančnega odseka nasvetuje, da se dotična prošnja izroči deželni odboru z naročilom, da 1. se s c. kr. deželno vlado nemudoma prično nove obravnave zaradi oskrbovanja Holzapfelneve zapuščine ter dotični zaklad prevzame v svojo gospodarstvo, ne da bi se zaračunoval pet odstotne oskrbovalne troške v zmislu deželnozborskega sklepa z dne 30. septembra 1868.; 2. da naj se s c. kr. vlado dogovori in porazume zaradi porabe jednega dela dohodkov Holzapfelnevega premoženja v odgojo gluhonemih in sicer v tem zmislu, da naj se iz dohodkov Holzapfelneve in Wolfove ustanove za gluhoneme vsako leto vsaj 5000 gld. plodonosno naloži za stavbo lastnega deželnega zavoda. Drugo pa naj se obrača za odgojo kranjskih gluhonemih v tej razmeri, da se za gluhoneme deklice v zavodu šolskih sester de Notre Dame v Šmihelu pri Novem mestu, dokler deželne koristi ne bodo zahtevale drugačnega ukrepa, preskrbi 20 prostorov po 150 gld. za vsako gojenko, torej v skupnem znesku 3000 gld., z ostalim in z doneski Holdheimovega zaklada za gluhoneme naj se pa odgojujejo gluhonemi dečki v Linci ali v katerem drugem takem zavodu. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. januarja

V včerajšnji seji češkega deželnega zbora je naznanil najvišji deželni maršal, da se več poslancev ne udeležuje sej, ne da bi bili dobili dopust. Ko se je predsedništvo deželnega zbora obrnilo do

gimi besedami. Vrnila sta se domov še bolj ljubeča se in srčneje združena in ves dan je preteklo v nekajenaj blazenosti.

Toda naslednje dni je Evonyma iz nova prihajala, na vsak način se je hotel udeleževati njihovih razgovorov in izprehodov. Niti jeden hip mu ni prišlo na misel, da jima utegne biti odveč ali da ja moti. Poln svojih požrtvovalnih načrtov in s trdnim sklepom, da izgine, kadar bode njegova prisotnost pričela biti zapreka sreči prijateljev, menil je skoro, da ima pravico, da tudi on sme čutiti svoj del čarobnosti in lepote Antoinettine. Je li bil tako velik greh, pobirati drobtinice pri pojedini, katero je njegov prijatelj lahko užival celo življenje. Kot spoštljiv in skromen gost bi svojih gostiteljev ne nadlegoval in se umaknil pri pomizku. V tej strpljivosti videl je nekaj takega kakor odškodnino in plačilo za svoje samozatajevanje; večkrat je tudi, ako je bil kot tretji pri zaljubljencah, njegova odpoved dobila udano in elegično lice, ki je bilo sila komično. Čestokrat je na izprehodu, ko je Antoinetta stopala ob ženineve roki, globoko vzdihoval, očitvidno udaljeval se, ter prijatelja svoja pogledoval z žalostnim pogledom, kot da hoče reči: „Dobro, bo-

njih, da bi se opravičili, zakaj jih ni k sejam, neso v določenem roku ničesar odgovorili. Najvišji deželni maršal je vprašal zbornico, ali naj se zmatra, da so dotični poslanci izstopili in se razpišejo nove volitve. Ker se ni nikdo oglašil za besedo, je bilo glasovanje. Vsi poslanci glasovali so za predlog, da mandati dotičnih poslancev zgube veljavo. Vsi mandati nemških poslancev, razen mandata dr. Herbsta, ki je bil dobil za celo deželnozborsko zasedanje dopust, so izgubili veljavo.

Vodji moravskih Čehov, dr. Šromu, čestitali so vsi odličnejši vodje češke stranke, ker je poklican v gospodsko zbornico. Danes pride dr. Šrom na Dunaj in se bode zvečer udeležil seje čeških poslancev z Moravskega ter se od njih poslovil. V tej seji se bode določilo, kdo bode sedaj načelnik moravskim državnim poslancem.

Vnanje države.

Po poročilih iz Sofije bolgarski regentje žele sporazumeti se z Rusijo, a odstopiti nečejo, dokler ne bode voljen nov knez. Veliko sebranje jim je izreklo zaupanje in izrazilo željo, da tako dolgo ostanejo, da se reši sedanja kriza. Regentje mislijo, da ne bi bilo patrijotično, ko bi sedaj odstopili, kajti utegnili bi navstati nemiri v deželi.

Član bolgarske deputacije Kalcev se v Milanu ni sešel s princem Aleksandrom Battenberškim. Odpotoval je iz Rima v Sofijo, od koder pojde v Carigrad.

Prva poročila o nasvetih Cankova neso bila povsem istinita in treba je nekoliko popraviti in dopolniti. Vodja bolgarske opozicije je res turškemu velikemu vezirju izročil memorandum, v katerem je navel svoje misli, kako naj bi se uravnale bolgarske zadeve. Pred vsem poudarja, da treba, da odstopi regentstvo, ki je protustavno. Bolgarska ustava določuje, da se regentstvo sestavi le tedaj, če vladar ni polnoleten. Ministerstvo naj se prenovi. Novi ministerski predsednik naj se vzame izmeji opozicije, ravno tako tudi ministra notranjih in vnanjih zadev. Novi vojni minister naj bode Rus, če mogoče general Kantakuzene, ki je že vodil bolgarsko vojno ministerstvo. Sedanje veliko sebranje naj se razpusti in voli novo, katero bode volilo ruskega kandidata knezom. Vsi politični zločinci naj se pomilostijo. Častnikom in uradnikom, ki so bežali iz dežele, naj se dajo prejšnje službe, ko se vrnejo. Dosluženi vojaki naj se odpuste in nadomeste z novinci, takoj ko bode novi knez zasedel prestol. Ustava naj se premeni. Turška vlada na to spomenico ne bode odgovorila, in posvetovala se bode o teh nasvetih z bolgarsko deputacijo, ko pride v Carigrad. Bolgarska vlada je zadovoljna z nekaterimi nasveti, drugim bode pa odločno ugovarjala. V Sofiji so zadovoljni, da bi dva Cankovca stopila v ministerstvo, toda so proti temu, da bi se jima izročilo notranje in vnanje zadeve. Da bi pa Cankov sam ustupil v ministerstvo, temu se bode upirala vladna stranka.

Prestavljena bodeta svetnik pri ruskem veleposlaništvu v Carigradu, Onou, in ruski zastopnik v Belemgradu, Persiani. Za ruskega zastopnika v Belgrad pride nekda komornik Giers, sin ministra vnanjih zadev.

Grki se tudi hočejo pripraviti, ko bi pomladi na Balkanu prišlo do kakih zmešnjav. V Pirejskem arzenalu dela vedno 1600 delavcev, mej njimi je mnogo profesorjev in dijakov. Vlada bode skrbela, da bode Grška do pomladi dobro oborožena in z vsem potrebnim preskrbljena.

Tudi Rumunija si misli omisliti puške repitirke. Sedaj v Bukureštu poskušajo repitirke raznih sistemov. Ko se bode vojna uprava prepričala, kateri sistem je najboljši, bode takoj novih pušk naročila.

Nemčija je prepovedala izvažanje konj v inozemstvo. Je li res evropski položaj tako resen, da je ta naredba potrebna, ali je pa to le agitacijsko sredstvo za državnozborske volitve, ne vemo.

dita srečna, ne zменеča se zame. Jaz sem se odrekel vsemu.“ Ali pa je postal povsem drugačen ter napaden od galantnosti Antoinetto obsipal s pozornostmi, celo vpričo tujcev delal tak trpeč obraz ter se vedel kakor „cavaliere servente“. Antoinetta si ni mogla kaj, da bi se temu ne smijala, a Jacquesu so se na čelu nabirali temni oblaki. Če je pa potem opazil svojo nerodnost ter jo hotel zopet popraviti, polastil se je nadgodžarja, prisegal mu neizpremenljivo prijateljstvo ter mu na konci svojih zatrjevanj stisnil roko, kar bi se dalo nekako tako le prevesti: „Umiri se, vsega je konec, odrekel sem se.“

Ta požrtvovalni obraz, to platonsko grgotanje in to zadušeno vzdihovanje delalo je Jacquesa nestrpljivega, tako da je skoro obupal.

„Ali Evonyma še ne pojde kmalu v Pariz? vprašal je neki večer Antoinetto.

„Ne vem, če pojde pred najino poroko“, odgovorila je ona; videč, kako je Jacques napravil kisel obraz, pa je dejala smeje se: „Ali te to jezi? Menda vender nesi ljubošumen na Evonyma?“

Jacques, ne da bi odgovoril na poslednje vprašanje, opozori jo, da je neprijenljivost, s ka-

Italijanska vlada je že odposlala podkrep-ljenja v Afriko. Dve ladiji sta že odpluli, jedna pa odpluje še ta mesec tja. Položaj v Massuahu je jako kritičen. Res so Italijani v prvi bitvi zmagali Abisince, a slednji utegnejo v kratkem v večjem številu napasti italijanske posadke. Vojna v tropičnih krajih je jako težavna, kar so Angleži sku-sili v Sudanu.

Dopisi.

Iz Trzine 20. avgusta. (Otvorjenje ljudske šole.) Jednolično dolgočasnost na kmetih brez zabav, brez društev v zimskem času, pre-trgalo nam je bližnjim sosedom povabilo k otvor-jenju jednorazrednice v Trzini, katero se je vršilo dne 10. t. m.

Veselili smo se že dolgo tega dne, a veselje naše ni bilo zastoj. Bližajotim se lepi, v napačni luči po vsem Slovenskem poznani vasi, pozdravljaj nas je grom možnarjev. Nenavadno presenetila pa nas je z maji, cesarskimi zastavami in narodnimi trobojnicami okusno olepšana vas, osobito pa ona, lepa nova stavba, nad koje uhomom je napis: „Ljud-ska šola“, in slavlolik pred to zgradbo spričuje, da se ima tu vršiti pomenljiva slavnost. Po cesti pa si zapazil živahno prebivalstvo v praznični obleki od 4 letnega otroka do 80 letnega starčka, ki so ve-seli pozdravljali došle goste. Gosp. nadžupnik Men-geški je odredil, da se ima slavnost pričeti že ob 8. uri. Po sv. maši pelje paroma g. A. Javoršek, nadučitelj iz Mengša, šolsko mladež proti šoli. Mladini so se pridružili gg.: okr. glavar dr. Russ, baron Lichtenberg, c. kr. okr. šolski nadzornik Andrej Žumer, mnogo bližnjih učiteljev, družih go-stov in za njimi pa so se pomikali mnogobrojni do-mačini. S podobami, napisi, zastavami in venci po-krite stene učilnice, vsprejele so le prvo četrtino imenovanega sporeda, ostali pa so zavzeli svoje prostore v veži, učiteljevem stanovanju in zunaj, ter tu s pazljivostjo in z vidnim veseljem pričakovali tega, kar ima slediti.

Tej najlepši šoli našega okraja, duševnemu hramu narodove omike sprosi sedaj g. nadžupnik nebeškega blagoslova. Po blagoslovu spregovori imenovani gospod, preskočivši v ta dan določeni red, kot duhovni pastir o dolžnosti do Boga, nje-govi cerkvi itd.

Za njim nastopi g. okrajni glavar ter v slo-venskem govoru priporoča šolski deci, naj nikdar ne zabi, koliko truda da je stalo njene stariše to poslopje; živo prigovarja otrokom, naj s pridnostjo in lepim napredovanjem povrnejo svojim roditeljem trud, opomni navzočne na dolžnost do širne naše domovine, do prvega pokrovitelja našega duševnega razvoja presvetlega cesarja ter sklene z živio-klici na Nj. velečastvo. Navdušeni živio klici zaorili so mej množico, na bližnjem griči pa so pokali topiči. Potem nastopil je okr. šolski nadzornik g. Žumer, kateri je z daljšim, zanimivim govorom pozdravil vrle, po krivici razupite Trzince, čestital otrokom, da jim je Bog dal tako previdne roditelje in je opominjal, naj jim povrnejo s pridnostjo in lepim ve-denjem trud, naposled pa priporočal otrokom in ro-diteljem g. Blejca, Trzinskega učitelja.

Temu govoru sledil je slavnostni govor g. L. Letnarja, učitelja iz Doba.

Govor, ki so ga vsi zbrani z največjo pazlji-

tero se Ormancey neprenehoma utikuje mej nju, vender vsaj brezozirna. „Sicer pa“, dostavil je, „utegnili bi to dati povoda neprijetnemu in zlob-nemu besedičenju. Evonyma bi moral to izprevideti.“

„Kaj še!“ dejala je Antoinetta, ugovarjajoč že iz navade, „to je malomestno mnenje! Ljubi moj Jacques, kaj se je nama treba zmeniti za Au-berivsko klevetanje? Sicer pa nama je Evonyma spremljevalec. Bi ti li bilo ljubše, ako bi naju ljudje zunaj videli zmirom sama?“

„A ti nesi tako misli!“ opomni Jacques osorno, „ko si pred mojo vrnitvijo z Ormanceyem sama hodila na izprehod.“

Antoinetta ni mogla trpeti, ako jej je kdo očital, da ne misli vedno jednako. Namesto odgo-vora je lahno zmajala s ramami. Zdaj pa je bil Jac-ques nejevoljen in razžaljen.

„Prosim te, skrbj, da se Evonyma izpame-tuje!“ In ko je na obliči dekletovem opazil nova znamenja nestrpljivosti, pristavil je oblastno: „Jaz želim, da se vse to konča.“

Antoinetto je pretrčala ta zapovedujoča be-seda. Zarudevši se pogledala je Jacquesa z izziva-jočim pogledom.

vostjo poslušali, bil je jako srečno sestavljen in dobro govorjen, žal, da bi bil za Vaš list preobširen.

Po slavnostnem govoru izročil je g. nadučitelj Javoršek s primernim govorom šolsko mladež novemu gosp. učitelju, ki jo je potem pozdravil in se Trzincem priporočal.

Drugi del slavnosti vršil se je v gostilni g. Narobeta, kjer je bilo mnogo napitnic na presvetlega cesarja, na navzočne dostojanstvenike, dobrotnike, na šolskega nadzornika itd. in kjer se je nabralo 18 gld. 60 kr. za prve šolske potrebe.

Slavnost vršila se je lepo in dostojno, a žal ne brez disonance. Nadžupnik Mengeški gosp. Zorc prepovedal je dvoglasno otročje petje pri maši. Zakaj je to storil, nam ni jasno in jaz nerad verjamem, da je temu bil povod sovraštvo do nadučitelja Javorškega, katero bi se ne ujemalo s krščansko ljubeznijo. Maša zvršila se je brez petja, brez cesarske pesni in gostje iz Ljubljane, Kamnika in od drugod vrnili so se pred cerkvenim pragom, kajti daritev bila je končana, ko bi se bila imela stoprav prirediti. Slišal sem nevoljne izraze, da nam niti maše ne privoščijo. Tudi mej slavnostjo porabil je g. nadžupnik oddihljaj, da je omenjal neke občinske zadeve, katera ga prav nič ne briga, kar je sam dokazal rekoč: mej drugim: Es ist das nicht meine Sache, sondern nur meine Wunschung itd. Trzincem želim z novo šolo mnogo uspeha in veselja.

Domače stvari.

— (Največja dijamanta celega sveta) nahajata se od pretekle sobote v Ljubljani na Žabjaku. Žal, da se ta dva dijamanta ne moreta zbrusiti, kajti po velikosti nadkriljujeta vse doslej znane dijamante, bodi jim že ime „Kobinoor“, „Orlov“, „Pitt“, „Regent“ ali kakor koli. Povedali smo že, da so Abrahama Diamanta, ki je v Gariboldijevi palači toliko denarja in dragocenostij pokradel, na Pragarskem zasacili in pripeljali na Žabjak. Preteklo soboto pa so žandarmi iz Lukovca pripeljali še „drugega dijamanta“, Adolfa, brata Abrahamovega. Slednji jo je bil, ko se mu v Ljubljani ni več varno zdelo, popihal na Vransko, od tam pa pisal bratu Abrahamu, službujočemu pri gospej Gariboldijevej, in ga vprašal, kdaj in kje se snideta. Ker je bil Abraham, ko je došlo pismo, že zašit, izročila je gospej Gariboldijeva pismo preiskovalnemu sodniku deželne sodnije svetniku g. L. Ravniharju, ki vodi dotično preiskavo. Vsled pisma se je takoj na Vransko brzojavilo, naj okujejo še drugega „dijamanta“. A ta je bil že pete odnesel in korakal proti Ljubljani. V Lukovci se mu je pa pot prestrigla in o. kr. žandarmerija prevzela je spremljevanje toli dragocenega „Diamanta“ do Žabjaka. Je li na Pragarskem ujeti Diamant res Abraham, ali pa Adolf, se doslej za gotovo ne ve, ker sta brata najbrže svoje izkaznice zamenjala. Gotovost dognala bode preiskava. Adolf Diamant je tudi zatožen, da je na Reki izvršil goljuho nad 100 gld. in bil zaradi tega že v „Centralpolizeiblatt“. Pri končni obravnavi meseca aprila videlo bode občinstvo Ljubljansko največja dva Diamanta. Dan obravnave bomo že naznanili.

— (Zanimiva odločitev.) Nadsodišče za Štajersko, Koroško in Kranjsko izdalo je nedavno

„Za to se sam brigaj,“ rekla je na kratko. A jedva so jej te besede ušle z ustnic, že jej je bilo žal, da jih je izgovorila. Nadgozdar je prebledel in oči so mu postale tako žalostne, da se je deklici srce skrčilo. Videvša ta brezupni pogled, vrgla se je skesano Jacquesu v naročje ter kriknila: „Odpusti mi! razžalila sem te, kako sem zlobna!“ On pa jej je molče stisnil roko ter se nasmijal.

„Da“, nadaljevala je poredno proseč, „zlobna sem; toda prosim te, ne govori več tako trdo z mano, kakor ravnokar; moja zlobna strastna nprav, upirajoča se slehernemu trdemu govorjenju, ukloni se nežnej besedi. Prosim te, bodi krotak in potrpežljiv z mano. Saj se bodem tudi jaz zato na vso moč trudila, da se poboljšam.“

In obljubil jej je, ter dolgo in goreče poljuboval jej mali roki. Potem se je smehljanje vrnilo Antoinetti na ustne, pogledala ga je z lepimi, prosečimi, ljubkimi očmi. „Obljubi mi še“, pristavila je, „da ne bodeš dal solcu zaiti nad najino jezo, ako se bodeva še kedaj razprla.“

(Dalje prih.)

odločitev, važno za strokovnjake in nestrokovnjake, kajti vprašanje, o katerem je bilo odločevati je že aktualno in pride v bodočem državnozbornem zasedanju na vrsto. Slučaj je naslednji: Maloletnega Josipa Kl. obsodilo je l. 1883 deželno sodišče v Celovci zaradi kaznjivega dejanja. Obsojenec prijavil je takoj, ko se je obsodba bila proglasila, ničnosti pritožbo. Zapisnikar pa je po pomoti v zapisnik zabeležil, da si je obtoženec pridržal tri dni premisleka. Ko so ti trije dnevi potekali in je bila obsodba, kakor se je mislilo, pravoveljavna, so Josipa Kl. prijeli in sedel je 14 dni v zaporu. Mejtem pa se je pokazalo, da se je zgodila pomota, kajti vodja obravnave zabeležil si je bil, da je zatoženec prijavil ničnosti pritožbo. Obravnava se je na novo pričela in Josip Kl. bil je nekrivim spoznan. Sedaj je pa Josip Kl. tožil državo za 500 gold. odškodnine in nedavno pripoznalo mu je nadsodišče sicer ne vseh 500 gld., a za vsak dan zavora po 10 gld., torej vkupe 140 gld., to pa zato, ker ni voditelj obravnave zapisnika popravil in tako zanemarjal svoje dolžnosti. V tem zanemarjenju pa je čudna brezskrbnost in zahtevanje za materialno zadoščenje za sramoto, ki se je J. Kl. vsled zavora prizadela, je utemeljeno v §. 1329 o. drž. zak.

— (Šesto poročilo) o delovanju in stanju „podporne zaloge slovenskih vseučilištnikov v Gradci“ nam kaže, da se je glavica v letu preteklem od 5900 gld. na 6200 gld. povišala, akoravno se je na 54 prošelj dalo 347 gld. podpore. Za razdelitev so darovali: Deželni zbor kranjski 200, deželni zbor štajerski 150, pokojni dr. Rudolf Globočnik 55, posojilnica Mariborska 50, knežškok dr. Misija 30, dr. Srebre 10 goldinarjev, mnogi drugi rodoljubi po 5, 3, 2, 1 goldinar, gospod Valentin Krisper pa papirja za 10 goldinarjev. Kratko to vest okončujemo v nadi v poročilu izrečeni, da stari prijatelji in narodnjaki tudi v novem letu ne bodo zapustili odbora, kateremu stoji na čelu mnogozasluzni naš dr. Gregor Krek, ampak da bodo svoje moči lastnemu narodu obrnili v korist in da se bode ta ljubezen do uboge učeče se mladine slovenske vedno bolj razvijala in razcvitala po mili domovini slovenski.

— (Izvenakademična podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradci) imela bode dne 2. svečana na svečnico ob šestih zvečer svoj prvi letni zbor v „Slov. Čitalnici“. Vspored. 1. Načelnštva letno poročilo. 2. Volitev načelnštva. 3. Volitev podružničnega zastopnika za veliko skupščino. 4. Družbenikov nasveti in želje. Na mnogoštevilno udeležbo uljudno vabi t. č. načelnštvo.

— (Vabilo k veselici) katero priredi Čitalnica Postojnska dne 2. februarja 1887. v svojih prostorih na korist družbe sv. Cirila in Metoda. Vspored. 1. B. Ipavic: „Njega ni!“ zbor z bariton-solo. 2. J. Blumlacher: „Koncert na citre“, duet. 3. Avgust Leban: „V tihi noči“, četverošpév. 4. J. Blumlacher: „Valček na citre“, duet. 5. „Bob iz Kranja“, vesela igra s petjem v jednem dejanji. 6. Šaljiva loterija. 7. Ples. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Ustopnina za ude: samce je 30 kr., z družino 50 kr.; za neude: samce 50 kr., z družino 80 kr.

— (Solkanska Čitalnica) priredi v nedeljo 30. januarja t. l. veselico v Mozetičevi sobani. Pričetek ob 6 1/2 uri zvečer. Vspored. 1. Petje. 2. Slovenska junakinja, deklamuje gospodična G. D. 3. Petje. 4. Jefejeva prisega, spel Sim. Gregorčič, deklamacija. 5. Petje. 6. Filozof, igra v jednem dejanji, spisal Mir. Vilhar. 7. Petje. Po besedi plesna zabava. Ustopnina k besedi za neude 20 kr. Za ples plačajo društveniki 60 kr. in vabljeni nedruštveniki 1 gld. Brez vabila ni dovoljeno ustopiti k plesni zabavi.

— (Kmetška posojilnica Ljubljanske okolice) registrovana zadruga z neomejenim poroštvo v Ljubljani, imela je v nedeljo dne 23. januarja 1887. svoj 5. redni občni zbor. Navzočni deležniki zastopali so 73 glavnih deležev. Po pozdravu načelnika g. Janeza Knez-a prebere blagajnik svoje poročilo, iz katerega povzamemo sledeče: Prometa imelo je društvo 239.136 gld. 7 kr. Gotovine v blagajni in naloženega pri drugih denarnih zavodih je 8.393 gld. 67 kr. Upravno premoženje društva znaša 71.225 gld. 56 kr. Pomnožilo se je torej mimo lanskega leta za 19.078 gld. 48 kr. Posojila povikšala so se mimo lanskega leta za 12.594 gld. 21 kr. in znašajo koncem leta 62.191 gld. 50 kr. Ta svota izposojena je: 21.932 gld. 50 kr.

na uknjižena dolžna pisma; 3.865 gld. na menice in uknjižena zastavna pisma; 36.394 gld. pa na menice. Hranilne uloge pomnožile so se mimo lanskega leta za 17.991 gld. 75 kr. in znašajo koncem leta skupno s kapitalizovanimi obrestmi vred 56.400 gld. Čisti dobiček znaša po odbitku 4 1/2 % obrestij deležnikom 1.341 gld. 96 kr. V imenu nadzorstva poroča odbornik g. Ig. Kotnik. Iz njegovega poročila povzamemo sledeče: Nadzorstvo skontrovalo je v pretečenem letu dvakrat blagajnico in pregledalo listnico na menice in dolžna pisma, ter pri tem našlo vse v redu, kakor to kaže potrjenje dotičnih zapisnikov. Po sestavi letnih računov in bilance pregledalo je iste in se prepričalo, da so računi in bilance sestavljeni popolnem pravilno in se vjemajo vsi izkazi s knjigami. Vsled tega predlaga nadzorstveni odbor, da se da ravnateljskemu odboru za lansko leto absolutorij in se mu izreče zahvala za vestno in trudapolno opravljanje njegovega posla. Glede dobička, ki znaša, (brez onih 4 1/2 % nih obrestij za glavne deleže) 1341 gld. 96 kr. sklenilo je nadzorstvo v sporazumljenji z ravnateljstvom sledeče: 150 gld. plača se divi ende, tako da dobe deležniki po 6 gld. na delež s štiri in pol % nini obresti vred. 350 gld. se da ravnateljskemu odboru kot nagrada za njegov trud v letu 1886. 45 gld. naj se dovoli za dobre namene in sicer: 1. 10 gld. za „Collegium Marianum“. 2. 10 gld. za študentovsko kuhinjo pod vodstvom g. L. Jerana. 3. 10 gld. za podporno društvo slovenskih dijakov v Gradci. 4. poleg tega predlaga nadzorstvo, da se dovoli Šišenski šoli 15 gld. za obutev in obleko revnih otrok — glede na to, da šteje naša zadruga skoro največ udov iz Šišenske občine, upamo tudi, da se vsprejme ta predlog. 400 gld. se pridene rezervnemu fondu, ki se s to svoto poviša na 2.392 gld. 67 kr. 396 gld. 96 kr. se prepíše na nov račun, da se plača iz te vsote pristojbina s povišanjem vred za vsa leta obstanka zadruge nazaj in 20 gld. za uradno sobo, ki se niso izplačali lansko leto. Predlogi nadzorstva se po kratkej debati soglasno vsprejmo in preide se k volitvi novega odbora. Po predlogu dr. Vošnjaka izvolijo se v ravnateljski odbor soglasno Jan. Knez star., ravnatelj; A. Jenko, kontrolor; Anton Knez, blagajnik; namestnikoma pa V. Ogorelec in Jan. Verhovnik. V nadzorstvo izvolijo se vsi prejšnji odborniki namreč: Ig. Kotnik, E. Ločnikar in dr. J. Vošnjak in izreče se jim zahvala občnega zbora, sosebno pa še gospodu Ig. Kotniku, ki se je mnogo trudil v prosep društva. K zadnji točki dnevnega reda „predlogi društvenikov“ omenja dr. J. Vošnjak, da sedaj, ko je društvo spremenilo svoja pravila in daje toliko poročila, bi bilo pač želeli, da se delovanje društva bolje razglasi, kakor se je sedaj, ker le na ta način bode mogoče društvo razširiti tako, kakor zasluži z ozirom na svoje občekoristne namene. Razpošljejo naj se torej na vsa županstva in župnijske urade našega okraja primerna razglasila, da se bode občinstvo poučilo. Ta predlog podpira Ignacij Kotnik sosebno z ozirom na to, da namerava društvo znižati obresti posojilom, in se vsled tega ravnateljskemu odboru potrebno naroči.

Častiti gospod urednik!

V včerajšnji številki Vašega lista se nahaja v začetku „domačih stvari“ članek z napisom: „Vladnemu Correspondenzbureau“ o napačnem telegramu, ki zadeva sklep deželnega zbora o načrtu občinske postave za Kranjsko.

V tem članku se očita „vladum krogom“, oziroma „diletantom“, ki jim je sestavljati brzojavke za Correspondenzbureau in ne znajo slovenski, da so vsi Dunajski listi sprejeli take bedarije in se mora ves politični svet čuditi nad doslednostjo narodne večine deželnega zbora. — Ne vem, kaj je bil vzrok tej žalostni napaki, moram le konstatovati, da so se zadnje besede mojega telegrama glasile tako: „Nach mehr als sechsstündiger Debatte wird bei der Abstimmung das Minoritätsvotum mit allen Stimmen der Slovenen abgelehnt und der Ausschussantrag unverändert zum Beschlusse erhoben.“

Po tem takem nisem jaz bil kriv te „bedarije“, temveč ali telegrafični urad ali „Correspondenzbureau“ sam ali pa Dunajski listi.

Prosim sprejmite, častiti gospod urednik, to popravo v Svoj cenjen list.

V Ljubljani 27. januarja 1887.

Dr. prof. Schaffgotsch.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 26. januarja. „National Ztg.“ objavlja izrek odličnega državnika, da je mir izključno v rokah Bismarckovih in da čakajo Evropo velike težave, ko bi mu moči odrekale. Rečenemu listu se tudi pomenljivo zdi, da francoski ministerski predsednik po Bismarckovem vzgledu ni odkrito in točno izjavil, da Francoska Nemčije nikdar napala ne bode.

London 26. januarja. „Times“ javljajo, da so Angleži dne 23. t. m. ostavili Port Hamilton.

Aleksandrija 26. januarja. „Agence Havas“ priobčuje govorico, da so znatne abisinske čete 1500 Italijanov v Monkulo obkolile.

Poslano. Izjava Slovenski Matici.

Iz Ljutomera.

Narod slovenski plaka ob grobu vernega svojega sina, Frana Erjavca. Vse svoje moči, svoje življenje žrtvoval je milej domovini. Njegova književna dela šteje narod naš mej svoje najdražje biser. Radi tega strinjamo se popolnoma z mislijo, ki je bila sprožena v „Poslanem“ „Slovenskega Naroda“ od 23. t. m., Matica Slovenska naj postavi Franu spomenik s tem, da prevzame izdavanje njegovih spisov, in sicer I. zvezek izide že letos.

Matičnjak, v imenu mnogih.

Tujci:

26. januarja.

Pri **Slovni**: Lebowitsch z Dunaja. — Neuman, Schick iz Gradca. — Bruner z Dunaja. — Hinterhuber iz Celovca. — Färber z Dunaja. — Ciscutti iz Pulje. — Brammer, Beck z Dunaja.

Pri **Malič**: Weinberger, Kapler z Dunaja. — Mebus iz Kočevja. — Goldsand, Just, Bartolitsch, Landhof, Bettheim z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

24. januarja: Marija Slane, uradnega sluga hči, 5 let, Karlovska cesta št. 24, za davico. — Fran Rakar, čevljarjev sin, 20 mes., Tržaška cesta št. 20, za škrlatico. 25. januarja: Emilija Kovtni, cestnega oglednika hči, 5 let, Hilsbergjeve ulice št. 6, za Brighthovo boleznijo. 26. januarja: Julij Zupančič, strojevodjevin sin, 6 let, Sv. Petra cesta št. 42, za Brighthovo boleznijo.

V deželni bolnici:

24. januarja: Anton Klevišar, delavec, 44 let, za vnetjem možganov.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6.99	Surovo maslo,	90
Jecmen,	4.87	Jajce, jedno,	3
Oves,	4.06	Mleko, liter,	8
Ajda,	2.78	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.06	Telečje,	54
Koruza,	4.87	Svinjsko,	50
Krompir,	4.87	Koštrunovo,	34
Leča,	2.85	Pišanec,	50
Grah,	11	Golob,	20
Fíkol,	9	Senč, 100 kilo,	2.85
Maslo, kgr.	11	Slama,	2.85
Mast,	90	Drva trda, 4 metr.	6.50
Špeh frišen,	64	„ mehka, „	4.10
	60		

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. jan.	7. zjutraj	749.47 mm.	—11.4 C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	748.51 mm.	3.2 C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	749.75 mm.	—2.4 C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura — 3.9°, za 2.3° pod normalom.

Dunajska borza

дне 27. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gl. d.	—	kr.
Srebrna renta	81	„	25	„
Zlata renta	109	„	60	„
5% marcna renta	98	„	15	„
Akcije narodne banke	866	„	—	„
Kreditne akcije	279	„	50	„
London	127	„	35	„

Srebro.	10	gl. d.	05 1/2	kr.
Napol.	5	„	96	„
C. kr. cekini	2	„	0	„
Nemške marke	128	„	—	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gl. d.	128	„
Državne srečke iz l. 1864	100	gl. d.	164	„
Ogerska zlate renta 4%	100	„	50	„
Ogerska papirna renta 5%	90	„	40	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gl. d.	114	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	„	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	„	—	„
Kreditne srečke	100	„	171	„
Rudolfove srečke	10	„	18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	106	„
Tramway-drust. volj. 170 gl. a. v.	212	„	—	„

Potrji od globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm pretresujočo vest, da je dopalo Bogu vsemogočnemu našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata

FERDINANDA,

učenca IV. normalnega razreda privatnega učilišča in odgojišča A. Waldherr-ja,

danes ob 11. uri dopoldne v mladostnej dobi 9 let po dolgej in mučnej bolezni poklicati na oni boljši svet.

Mrtvaški spreved prezgodaj umrlega bode v petek 28. januarja ob 4 1/2. uri popoldne iz hiše št. 1 v Židovskih ulicah.

Za tiho sočuvstvo se prosi.

(62)

V Ljubljani, dné 26. januarja 1887.

Fran in Antonija Kasch,

stariši.

Emil Kasch,

brat.

Valerija Kasch,

sestra.

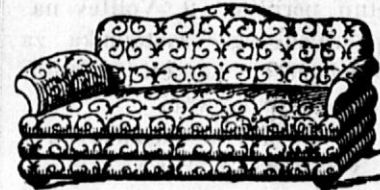
Učenec

se takoj vsprejme v veliki trgovini z mešaninim blagom na Dolenjskem.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slov. Naroda“. (61—1)

Pisar

šče takoj službo pri kakem notarji ali odvetniku ali pri kaki drugi uradnihi, kateri je o vsem tem že dobro izobražen, proti mesečni plači 20 gl. in je pripravljen tudi ustopiti za nekoliko časa na poskušnjo brez plače. — Naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (58—2)

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsaki sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavl sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gl.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne ulege i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54—2)

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maliču a 50 kr.

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno Schuymerfe. zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749—16)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Brinjevec

(63—1)

Jedino pravi, naraven, prodaja v vsakršni množini
Anton Uršič v Šent Vidu nad Vipavo.

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—45)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassarik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislino)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy. lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluć, bluvanju krvi pomaga izvleček apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapneni). — Prot pomanjkanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga veeuplavno kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, razlizenje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovješe zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi s apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanji „Trpotčev izvleček s apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znak, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek).

Originalna cena gl. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošilja pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijalnih mest. (854—14)

Židovske ulice. **MARIJA DRENIK.** Židovske ulice.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Snowi za vezanje. Harlandska preja.